

**Лук'яненко Віталій
Олександрович**, студент 6 курсу
навчально-наукового інституту
права та психології Національної
академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент
кафедри господарсько-правових
дисциплін навчально-наукового
інституту права та психології
Національної академії внутрішніх
справ, кандидат юридичних наук
Борцевич П.С.

ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Суб'єктами господарювання (в тому числі підприємцями) визнаються учасники господарських відносин, які здійснюють господарську (підприємницьку) діяльність.

Загальні положення щодо осіб, які можуть займатися підприємницькою діяльністю, містяться у ГК та ЦК України.

Співвідношення поняття "суб'єкт підприємницької діяльності" із поняттям "суб'єкт господарської діяльності". Для характеристики цих осіб означені нормативні акти допускають паралельне існування декількох термінів: "суб'єкт підприємницької діяльності" (наприклад, ст. 74, 130, 209 ГК України), "суб'єкт підприємництва" (наприклад, ст. 3, 45, гл. 23 ГК України), а також "підприємець" (наприклад, ст. 21, 46 ГК України). Натомість ЦК України відмовляється від єдиного узагальнюючого поняття і запроваджує термін "підприємець" стосовно фізичних осіб (наприклад, ст. 35, гл. 5 ЦК України), а також прикметник "підприємницькі" стосовно юридичних осіб - товариств

(наприклад, ст. 83 ЦК України). Отже, розуміючи очевидну їх тотожність, враховуючи ст. 9 ЦК України про те, що окремим законом можуть бути передбачені особливості регулювання майнових відносин у сфері господарювання, вважаємо за необхідне використовувати термінологію, яку вживає ГК України, звертаючись, звичайно, і до ЦК України як до акту загального у частині, що не суперечить акту спеціальному, тобто ГК України.

Поняття "суб'єкт підприємницької діяльності" співвідноситься із поняттям "суб'єкт господарської діяльності" так само, як співвідносяться поняття "підприємницька діяльність" і "господарська діяльність", тобто як частка і ціле. Тому під час характеристики суб'єктів підприємницької діяльності ми будемо, звичайно, звертатися і до загальних ознак, притаманних суб'єктам господарської діяльності.

ГК України не містить чіткого визначення поняття "суб'єкт підприємницької діяльності", формулюючи його опосередковано через поняття "господарська діяльність" і "суб'єкт господарювання". Так, за змістом ч. 2 ст. 3 ГК України суб'єктами підприємництва вважаються особи, які займаються підприємницькою діяльністю "для досягнення економічних і соціальних результатів та з метою одержання прибутку". Стаття 42 ГК України, визначаючи підприємництво як вид господарської діяльності, прирівнює суб'єктів господарювання, що здійснюють господарську діяльність з ознаками підприємницької, до підприємців.

Тому, виходячи з цього, поняття суб'єкта підприємницької діяльності слід розглядати крізь призму визначення поняття "суб'єкт господарської діяльності" з урахуванням специфіки, обумовленої зайняттям саме підприємницькою діяльністю. За змістом ч. 1 ст. 55 ГК України суб'єктами господарювання (підприємцями) визнаються учасники господарських відносин, які здійснюють господарську (підприємницьку) діяльність, реалізуючи господарську компетенцію (сукупність господарських прав та обов'язків), мають відокремлене майно і несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах цього майна, крім випадків, передбачених законодавством.

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України, Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 16.01.2003 № 436-ІУ. Редакція від 01.01.2014.
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-ІУ. - ВВР. - 2003. - № 40-44. - ст. 356.